

Arbetsång.

Det finnes en hymn, som klingar med hävsta rätta brax Och drar på vilda vindar...

Den tående stämmer säger Från hvildens väckande skri...

När morgonens dimma viker Blir sången än jättelök...

Ju längre från dagen skriker Den klingar allt mera stark...

Ty våra älsade safter De jubla ut den symbolen...

Vår jord till en ny de dånar Och kläder den i skönna stål...

Men därför beundran susar Den mannen i arbetsblus...

Det drömda palatset från grund Som skall lysa i morgonvakten...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Äro ovänner älsatan nödvändiga för oss välbefinnade och relativa framgång...

Genom Övännerna, företrädesvis, bibringas man en särdeles nyttig känndom om sina tel och begränsningar...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

Den älsade stämman säger Från hvildens väckande skri...

— Monsieur, ni ska inte tro att jag alltid varit så här blek. Min man skriver att kriget gör honom brun som en neger i ansiktet. Mig har det gjort blek. Jag trodde sommaren skulle ge mig färg. Men man vet ju aldrig hvad som kan hända.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

— Jag är inte fysiskt stark är mig av naturen. Men jag tackar Gud att jag kan arbeta. Annars före det out-härdligt.

Nordbor i Förenta Staterna.

Vår landman Hugo Frey har afsagt sig ämbetet som fredsdomare i Ft. Collins, Colo.

— Sv. luth. Augustaförsamlingen i Portland, Ore., söker en lämplig ornatist och köredare.

— Öfverkörd och dödad af en spårsvagn blef nyligen i Geneva, Ill. 65-årige August Anderson från Batavia, Ill.

— Dr. C. E. Lindberg i Rock Island, Ill., förbättrade mycket snabbt och väntad snart kunna upptaga sin verksamhet.

— En svensk vid namn John Ekstäl blef nyligen dödad af tåget i Laramie, Wyo., där han lät sig att sova på rälsen.

— Den svenske brottaren Holger Nelson besegrade härom dagen i Jamestown, N. Y., "the Irish Terrier" Jack Madden.

— Till medlemmar af högskolestyrelsen i Paxton, Ill., ha valt M. A. C. A. Larson, president, D. C. Swanson, Albert Fryd och C. V. Johnson.

— En utomhus, Afrike krigsministeren Bertaux' andra tridägningsfästare hade gratis andra blomsterfästa batterna och räfsat gångarna.

— Den nordliga församlingen inom Augustanastaden af belägen å Douglas Island, Alaska, består af 17 medlemmar samt förestås sedan ett år af tillika af pastor M. L. Larson.

— Vid täflan mellan Minnesota högskolor vid Macalester college den 2 mars i s. k. "debating contest" tog skolans Linné Linnier en dotter till pastor och mrs J. E. Linnier i Littlefield, Minn., första priset.

— Logen Nordstjärnan, V. O., i Woburn, Mass., hade på sitt möte härom dagen besök från logerna i Boston, Cambridge, Somerville och Lynn, som i tur och ordning kommitberömda för dess goda arbete och framgångar.

— Från Orange, N. J., meddelas att två af de bästa tjänstemännen Edsonbolaget, nämligen assisterande generalmanager Harry T. Leaming och sekreteraren Ernest J. Berggren ha resignerat från sina poster.

— Två lekkmadrater, Ethel Jensen och Walter Sieberg i Omaha, Nebr., hvilte härom dagen i en laddad revolver vid en byrådel. Under handterandet af det gamla vapnet brann ett skott af, som oömblickligen dödade den 47-årige Ethel.

— Intresset för nordiska språk. Uppsving inom andelen för nordiska språk förspjades under innovandens år. Bland dem som deltog i arbetet märktes också pastor C. A. Wiklund, läraren i den svenska baptistföreläsningen i samhället.

— Hjältar. Det har nu utrotts af Carl Strandquist och James W. Balls båda formor i Crawford i Ernest, Pa. och som kommit i explosion för en tid sedan, kunde ha räddat sig samt två men i stället sökte de upp kamraterna i de skilda skakten och förde dem till ett räddningsanslag.

— Elektrisk i Winona, Minn., blef härom dagen oömblickligen dödad, då ett tåg körde på ett utvecklingsprogram för still.

— Efter en kvart försvann han i bilen. Efter en kvart och han var tillbaka, fortfarande ensam.

— Hans man ryckte åter på axlarna förbundade regnet och rullade en ny forrättad. Och så försvann han ännu efter några minuter.

— Jag vet ej hur många gånger han gick och vand i tillika den kvällen. Klekron 9 förlor han barnen med sig. Den yngsta flickan störtade. Hon var väl om fötterna och astern hade hon tappat.

— Middagen äts vid halv 10-tiden utan glas. Den skulle dömas och ätas kall till lunchen nästa dag. Madame Rivat uppenbarade sig ej heller vid bordet. Hon gick fortfarande fram och tillbaka på stationen.

— Jag förde henne komma in strax efter tolf, efter det sista tåget från Paris. Uppåt fram följande sovrän borde jag ett barn daga i timmar.

— I fyra dagar dukades festmåltid, lunch och middag. Rätterna voro visserligen ej lika utsökta. Blommorna visnade också. Rosorna med de första att falla. Enligt penserna, som förlö i jord, höll sig. Flaskorna förlövis oppriparna med undantaget af konjaksbuteljen. Den stod på byrån med korken mycket lätt insatt. Och innehållet sänk ganska snabbt.

— Den första dagen konverserade man ännu rätt lifligt. Det var intelligenz att vara så öfver. Robert hade af en elektrisk maskin blivit förtärd. Morbrodern underlät aldrig att påverka ett krig var krig och att man ej kunde på minnen bestämma när man skulle kunna kräva hem och titta till de sina.

— Men de sistas dagarna afstämmande samtalad helt och hållet. Det var som att befröja ett dött hus.

— Den femte dagen kom underrättelsen: Robert hade blivit skjuten. Det var ingen kula som visste kvar den tog. En tysk sjuttioåtta hade hansexploderat öfver observationens posten där han var telefontist. Robert hade träffats af en sprängskärva i hufvudet.

— Det skedde två dagar innan han skulle få sin permission.

— Det hela var intelligenz annat än af krigets små bizarr tillfälligheter.

— Gustaf Hellström.

Scen från "It Pays to Advertise", som spelas på Walker hela nästa vecka.

han under reparationsarbete upp på den N. A. E. Nordenskjöld och sjörensken Jenny Lind.

— Dodad landman, Martha E. Nelson, 27 år gammal och boende i Kokburn, Mass., slogs härom kvällen till marken af Richard L. May, matros å U. S. S. "Bushman". Nelson, som enligt flera personers utsago var mycket gäcktyvare öfver gatan, där han mötte May och en annan matros och räddade sedan maanöstade med den förra och föll till marken. Både Nelson och matroserna förlorades i en polisskottning, där Nelson undersökte, dock utan att någon skada kunde upptäckas. Han fick dock stanna öfver natten, då däromatroserna, efter deras namn och adresserna lämnats till polisen (dock afstångs sig. Dagen efter fick Nelson lämna polisstationen, men då han kände sig sjuk besökte han läkare, som ej heller kunde upptäcka någon ytterligare skada i honom. Inlången å City Hospital aflid han där senare. Dödorsaken var hjärnblödning. Matroserna häktades och May anklades för dröm. Måns historia är att sammanfattningen var en öfverlyshandelse, då däromatroserna säga att May slog till Nelson, därigenom försorsakande fallet.

— Pastorn i Eilms baptistförsamling i Seattle, Wash., Gleason Nylander, har aflidit i en ålder af 40 år. Han var född i Sundsvall och har varit i landet verkat i Sioux Falls, S. D., och Duluth, Minn., innan han år 1915 kom till Seattle. Närmast sorjande är efterlämnad maka och två barn samt tre bröder.

— Sv. metodistförsamlingen i McKeesport, Pa., har beslutat utvidga sin kyrka, hvilken nybygges för tolf år sedan och redan befines vara för liten. Bottenvåningen skall fullständigt gas, så att den blir användbar till bankettställe och afvenså för söndags skolan; auditoriet tillbygges temton fot på längden.

— Prästmän som bygnadsnickare. Pastorn i Berwyn, Ill., hvilka i dagarne vänta besök af en af landets främste evangelister, hjälpte härom dagen till med att uppföra den tillfälliga träbyggnad, i hvilken denna skall uppträda. Bland dem som deltog i arbetet märktes också pastor C. A. Wiklund, läraren i den svenska baptistföreläsningen i samhället.

— Hjältar. Det har nu utrotts af Carl Strandquist och James W. Balls båda formor i Crawford i Ernest, Pa. och som kommit i explosion för en tid sedan, kunde ha räddat sig samt två men i stället sökte de upp kamraterna i de skilda skakten och förde dem till ett räddningsanslag.

— Elektrisk i Winona, Minn., blef härom dagen oömblickligen dödad, då ett tåg körde på ett utvecklingsprogram för still.

— Efter en kvart försvann han i bilen. Efter en kvart och han var tillbaka, fortfarande ensam.

— Hans man ryckte åter på axlarna förbundade regnet och rullade en ny forrättad. Och så försvann han ännu efter några minuter.

— Jag vet ej hur många gånger han gick och vand i tillika den kvällen. Klekron 9 förlor han barnen med sig. Den yngsta flickan störtade. Hon var väl om fötterna och astern hade hon tappat.

— Middagen äts vid halv 10-tiden utan glas. Den skulle dömas och ätas kall till lunchen nästa dag. Madame Rivat uppenbarade sig ej heller vid bordet. Hon gick fortfarande fram och tillbaka på stationen.

— Jag förde henne komma in strax efter tolf, efter det sista tåget från Paris. Uppåt fram följande sovrän borde jag ett barn daga i timmar.

— I fyra dagar dukades festmåltid, lunch och middag. Rätterna voro visserligen ej lika utsökta. Blommorna visnade också. Rosorna med de första att falla. Enligt penserna, som förlö i jord, höll sig. Flaskorna förlövis oppriparna med undantaget af konjaksbuteljen. Den stod på byrån med korken mycket lätt insatt. Och innehållet sänk ganska snabbt.

— Den första dagen konverserade man ännu rätt lifligt. Det var intelligenz att vara så öfver. Robert hade af en elektrisk maskin blivit förtärd. Morbrodern underlät aldrig att påverka ett krig var krig och att man ej kunde på minnen bestämma när man skulle kunna kräva hem och titta till de sina.

— Men de sistas dagarna afstämmande samtalad helt och hållet. Det var som att befröja ett dött hus.

— Den femte dagen kom underrättelsen: Robert hade blivit skjuten. Det var ingen kula som visste kvar den tog. En tysk sjuttioåtta hade hansexploderat öfver observationens posten där han var telefontist. Robert hade träffats af en sprängskärva i hufvudet.

— Det skedde två dagar innan han skulle få sin permission.

— Det hela var intelligenz annat än af krigets små bizarr tillfälligheter.

— Gustaf Hellström.

— Svenska konstverk i Jamestown, N. Y. Tjugio byster af Sveriges förnämsta män och kvinnor har uppställt i Norden club, Jamestown, N. Y. Bysterna äro reproduktioner af original i Stockholm och voro i somras utställda i svenska byggnaden i San Francisco, Cal. De återgifva dragan af konungarna Gustaf Vasa, Gustaf II Adolf, Karl XII och Gustaf V, drottning Kristina, rikskanslern Axel Oxenstierna, veterenskapsmännerna Carl von Linné, Jöns Bernzellius, Kristoffer Polhem, Emanuel Swedenborg, Carl Wilhelm Scheele och Anders Celsius, uppfinnarna Carl G. P. DeLaval, John Ericsson och Alfred Nobel, skalderna och författarna Esaias Tegnér, Per Henrik Ling och Fredrika Bremer, upptäcktaresan

— Svenska Amerikanska Republikanska statsförbundet af Illinois höll den 9 de stt konvent i den gamla svenska staden Princeton. Förhållandena leddes snabbt och säkert af förbundets president Palmer E. Anderson. Resolutions-, finans- och andra nödvändiga kommittéer tillställes af presidenten och under dessa i ångarn runder rum utförde sitt arbete afgävt ordföranden, sekreteraren och kassören sina rapporter, hvilka godkändes sedan finanskomittén afgivit sin rapport, i hvilken full och löskan en svarskrifvet tillkändes de afgående tjänstemännen. Under dessa medans kommittéerna voro i arbete hölls en rad tal i sessionssalen. Ständens bårdemästare Chas. F. Anderson bildade af 44 delegaterna och de många andra granskade välbekant till Princeton. Följande så tal af bårdemästare Martin Carlsson från Moline, Palmer E. Anderson från Princeton, Oscar E. Carlström från Aledo, äroverkspresidenten Gustav Andreen m. m. Resolutionskomittén afgaf nu sin rapport. Den upplästes af Carl R. Chindholm och var lika väl affattad som den var uttömmande i de ännu den berörde. I denna resolution erhöil förbundens ordföranden och endosserares som kandidat för presidentämbetet. I ett tillägg till resolutionen utläste sig komittén varmt i favor af de mått och skänk som tagits i landets kongress för resandet af ett monument eller staty af monitrens skapare kapten John Ericsson i förbundshufvudstaden samt rekommenderade att förbundet blefve representat vid det speciella utskottets möte som har sammakom på hand och hvilket skall sammanträda för frårans dryftande d. 12 de i Washington. Resolutionen antogs med dånande applåder. Tjänstemannavalf utfall som följer: President, dr Joseph E. Westerland från Cambridge; vicepres. Hjalmar Rehn från Joliet; sekre. Alfred Norton från Chicago (omvald); kassör, P. G. Sjoberg från Pontiac; ordningsman, Frank Anderson från Chicago. Frank Stohl från New Windsor och John Benson från De Kalb.

Vår aftonpipa

Vänner och ovänner — särskildt de senare.

Den lara, till hvilken, i en eller annan form, de flästa läsare, som äro märkliga detta språk, bekänna sig — också äro så strängt efterlysningsvärda, som bekant, att man skall älska sina ovänner. Man kan dock vill säga påstå att det mycket sällan händer att man torde inte alltid till sig så kristligt ens mot vännerna.

Pappa kommer hem.

— Pappa kommer hem. — Gustaf Hellström. Jag brukade konversera med madame Rivat en halftimme hvarje dag. Det var en lång, smärt, mycket blek kvinna på en tjugufatta, trestio år. Han hade ett fint skuret ansikte under en bred, vackert formad pannans stora, gråblå ögon, en smal böjd näsa, samt kastanjebrunt hår. Men hennes läppar voro fylligt och mycket röda. Han brukade säga med ett leende:

ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter...

UR ETT BREF

Jag ser på adressslappen, att tiden...

REKOMMENDERAR TIDNINGEN.

Broadview, Sask., d. 14 mars, 1916. Red. af S. C. T. Som betänning för tidningen från...

FRAN FUSILLER, SASK.

Den 15 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. Jag är ingen prenumerant på S. C. T. men vi ha den i familjen...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00) för eder goda tidning för...

Men det kommer väl fler från östern...

I fruktan för den grymma pappers...

FRAN KELLIHER, SASK.

Den 12 mars, 1916. Red. af S. C. T. I S. C. T. för den 24 mars 1916...

ödet fröer, så långt jag kan se, ty...

Den önska, hänvänder den sig till...

Detta är dock icke landets fel, utan...

Nej, behåll den öppna och ärliga och...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00)...

den önska, hänvänder den sig till...

Detta är dock icke landets fel, utan...

Nej, behåll den öppna och ärliga och...

Den önska, hänvänder den sig till...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00)...

underhandlingar hvarigenom svarigt...

Detta är dock icke landets fel, utan...

Nej, behåll den öppna och ärliga och...

Den önska, hänvänder den sig till...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00)...

mot missionsstyrelsen och ett försök...

Detta är dock icke landets fel, utan...

Nej, behåll den öppna och ärliga och...

Den önska, hänvänder den sig till...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00)...

infoga oöversädda beskyllningar mot...

Detta är dock icke landets fel, utan...

Nej, behåll den öppna och ärliga och...

Den önska, hänvänder den sig till...

FRAN WELBY, SASK.

Den 8 mars, 1916. Arade Red. af S. C. T. För kärmed innesatta en dollar (\$1.00)...

Fisk. Fisk. Fisk. Frisk hvitling och las direkt från våra nät till konsumenten. DAVIS PRODUCE CO. THE PAS. MAN.

För den Bästa Behandling samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälprådfråga Dr. Leigh. DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B. 14, Chicago, Ill.

Värdefull Läkarebok Fritt "GODA RÅD" om berömda svenska böcker, som Dr. Leigh skrivit och som beaktas av alla läkare. DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B. 14, Chicago, Ill.

ALBERTA. FRITT LAND FÖR SETTLAREN. Utmärkta tillfällen för hemöskaren. EN KALLEISE FÖR MXN. CHARLES S. HOTCHKISS, Chief Publicity Commissioner, DEPARTMENT OF AGRICULTURE, EDMONTON, ALBERTA.

Edert namn önskas. Sänd det till oss på kupongen och ERHÅLL VÅR 1916 KATALOG som visar REDSKAP OCH JÄRNVARUARTIKLAR. PLOGBILLAR Etc. H. R. HAWKEY & CO., Postorderspecialister. WINNIPEG, MAN.

223RD Canadian Scandinavian Overseas Battalion. Öfverstelöjtnant O. Albrechtsen, Kommenderande officer. HUFVUDKVARTER: 1004 Union Trust Bldg. WINNIPEG. Kommenderad och rekryterad af skandinaver. Rekryter önskas för denna bataljon. Tag värfning nu!

Copenhagen TUGG-TOBAK. Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtabak - garanterad absolut ren. ROS ALLA HANDLARE. Detta är skoken, som gifver eder världens bästa tuggtabak.

Svenska Canada-Tidningen

Utgivnings- och tryckerisällskapet... 1000 exemplar... 1000 exemplar...

PRENUMERATIONSPRIS... 1000 exemplar... 1000 exemplar...

ANNONS-PRIS... 1000 exemplar... 1000 exemplar...

Onsdagen den 22 Mars, 1916.

Endast en verkligt skandinavisk bataljon.

Attklig missförståelse synes råda... Endast en verkligt skandinavisk bataljon...

Känsliga patrioter.

Under denna rubrik skriver "Canadian Courier" i Toronto, Ont., följande de beaktansvärda ord...

Nykerhetsvägen.

Nykerhetsvägen går fram över Canada. Om man börjar från Atlantiska havet...

Baron Shaughnessy tar.

Canadian Pacific Railways president, baron Shaughnessy, höll nyligen ett tal i Montreal, hvilket väckt icke så litet uppseende...

ST. BONIFACE, ST. BONIFACE, HVI GJOR S DE DU DETTA?

I två valkretsar i Manitoba fick rudsryckskölet majoritet. Alltid något...

Från valkretsarna.

Skola besöken i Kenora, Ont., den närmaste platsen från Winnipeg, där man efter den 1 juni kan erhålla sprit...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna i denna säkerhetsfråga...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Från Ottawa meddelas, att Borden-regeringen under rådpåläggning med dess understödjare i parlamentet...

Från Ottawa meddelas, att Borden-regeringen under rådpåläggning med dess understödjare i parlamentet...

HUGGER och STRICKET

S. Boniface, St. Boniface, hvi gör S de du detta?

Men stackars Alberta fick bli utan.

Men stackars Alberta fick bli utan.

Från valkretsarna.

Skola besöken i Kenora, Ont., den närmaste platsen från Winnipeg, där man efter den 1 juni kan erhålla sprit...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna i denna säkerhetsfråga...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Philadelphias domstolar fallt

Philadelphias domstolar fallt... S. Boniface, St. Boniface, hvi gör S de du detta?

Saskatchewan har slagit alla rekord: tre kungliga kommissioner på en gång.

Saskatchewan har slagit alla rekord: tre kungliga kommissioner på en gång.

Men stackars Alberta fick bli utan.

Men stackars Alberta fick bli utan.

Från valkretsarna.

Skola besöken i Kenora, Ont., den närmaste platsen från Winnipeg, där man efter den 1 juni kan erhålla sprit...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna...

Att de svensk-amerikanska tidningsjournalisterna i denna säkerhetsfråga...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

N. Y. kongressman Colman från Pennsylvania...

N. Y. kongressman Colman från Pennsylvania... S. Boniface, St. Boniface, hvi gör S de du detta?

Ordningen i Sladden inbjöd därför...

Ordningen i Sladden inbjöd därför... S. Boniface, St. Boniface, hvi gör S de du detta?

Den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Den skandinaviska tidningsjournalisterna i denna säkerhetsfråga...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Länkande var förhållandet med den skandinaviska tidningsjournalisterna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Glädjande är emellertid, att nestorn bland de svensk-amerikanska murfarna...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Svenska Amerikanska Posten i Minneapolis, Minn., har beredvidligt lämnat...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Utvald tillstånd oss i utklipp från utafsändarens namn eller adress...

Från Ottawa meddelas, att Borden-regeringen under rådpåläggning med dess understödjare i parlamentet...

Från Ottawa meddelas, att Borden-regeringen under rådpåläggning med dess understödjare i parlamentet...

SKANDINAVISKA ADVOKATER

811 Main Street, Winnipeg, Man. BERTWELL, JOHNSON & BERGMAN P. O. Box 1044.

CLARK-LEATHERDALE CO., LTD.

Begravningsdirektörer och balsamerare. 232 Kennedy St., Winnipeg.

Huru äro Edra tänder?

Om ni vill må bra och förli frisk, måste ni sköta om tänderna. De äro av vital betydelse för ert hälsa.

Dr. MOXNES' TANDLÄKARKLINIK

620 1/2 Main Street, WINNIPEG. Allt arbete garanteras.

HOS DR. MORDEN'S DENNA BILJETT ÄR GOD FÖR EN DOLLAR

På alla \$5.00 kontrakt eller dörför i vårt kontor. Brorlote \$5.00. FÖRSTÄRKT på tuggyan. BEHÖVER NI EDRA TÄNDER LAGA? Hundratals personer draga fördel af våra populära priser.

DR. W. C. MORDEN'S TANDLÄKARKLINIK

12 års framgångsrik praktik i hörnet af Logan och Main, innan den flyttades till nuvarande kontoret.

Dr. Philip A. Eckman Skandinavisk Tandläkare

flyttar lördagen den 25 mars till sina lokaler i SUITE 1, MANITOBA HALL BLK, 293 PORTAGE AVE. och allmänheten inbjudes afläggja ett besök.

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla ert goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder.

LAKARE. DR. B. GERZABEN

615-617 Princes Ave. Winnipeg, Tel. St. John 474.

Dr. C. E. Johnson, Skandinavisk läkare.

KONTOR: DOMINION BANK, 678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon Mitchell's apotek).

DR. McFARLEN.

312 Main Ave. Tel. St. John 884.

Björnson & Brandson LAKARE.

Cor. William and Sherbrooke. Mottagningsstund: 2-5, 7-8 e.m.

J. A. McTAVISH, M.D. LAKARE OCH KIRURG.

Hörnet af Kelvin St. och Gordon Ave., Elmwood, Winnipeg.

DR. R. L. HURST

Medlem af Royal College of Surgeons, Eng. Lond., Licentiate af Royal College of Physicians, London.

SKANDINAVISKA ADVOKAT. A. M. DOYLE, LL.B.

Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc. 514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN

Advokat och Patent Solicitor Farmers Building, Winnipeg, Man.

DR. PHILIP A. ECKMAN Skandinavisk Tandläkare

flyttar lördagen den 25 mars till sina lokaler i SUITE 1, MANITOBA HALL BLK, 293 PORTAGE AVE. och allmänheten inbjudes afläggja ett besök.

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla ert goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder.

Dr. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block, Winnipeg, Man. 293 Portage Ave.

EN NY HUSHALLSBEKVÄMLIGHET.

Det bästa te på jorden förtroets snart, om det utsläppts för luft. De gamla blömslagen för te vore goda. Men världen går framåt och ett bättre sätt har upfunnits. Tjockt pergament, ogenomträngligt för fukt, dammfritt, lufttätt för nu

Blue Ribbon Tea

till edert hem i fullkomligt tillstånd. Ett yttre omslag af nästan ogenomträngligt karduspapper gör säkerheten dubbel. Förstoring kan omöjligt inträffa.

Nu känner "BLUE RIBBON TEA" — det bästa i marknaden. Se nu efter det nya paketet — ett fullkomligt omslag för ett fullkomligt te.

Canada Nyheter.

BRITISH COLUMBIA.

Mon. Lorne Campbell har afslagit den som finansminister och grufvminister. Enligt senaste omräkningar afklarar han med seger i Rossland med 6 röster majoritet.

Liket afseende sju månader gammal gösse påträffades härnäst dagen utan för dörren till ett hus i Vancouver af en besökare. Tecken tydde på att den lille blifvit kvadj. Undersökning af saken pågår.

Först ängare. Pacific-American Canning Companys ängare Alpha, som nyss en af från Bellinham, Wash., har förläp sig Rachel Island i närheten af Prince Rupert. De erhållas gratis om man tillskickar Chief Forester, Victoria, B. C. Se vidare annonsen i dagens nummer.

Dr. Haakon Christensen, en läkare i Vancouver, var på besök i Venetien. Hans syster, Mrs. Toft, afven hon från Vancouver, var ute och badade. Hon fick anfäll af kramp, och läkaren begaf sig ut för att redda systemen, men fick själv kramp och drunknade. Läkarningsvärdet lyckades rädda Mrs. Toft.

British Columbias skogsdepartement har utgivit 10 synnerligen instruktiva broschyrer om farmbyggnader. Dessa förskåpa ritningar och uppgifter om, huru farmbyggnader af olika slag skola byggas. De erhållas gratis om man tillskickar Chief Forester, Victoria, B. C. Se vidare annonsen i dagens nummer.

ALBERTA.

Till två års fängelse dömdes förtidn dag i Calgary spjornen W. J. Vovachuse för förtalskränkning af en check på \$90. Dömdes fälldes två timmar efter det han blifvit anhållen.

Straffad ryttmare. Till två månader fängelse dömdes i onsdags förtidn William Ryan vid 125de bataljonen för ryttning. Han hade utan tillstånd lämnat sin bataljon och sedan tagit varning vid 61sta bataljonen. Vid rättegången uppgaf Ryan, att han gått öfver till 61sta bataljonen, emedan han hört att denna för skulle afresa till fronten in häns egen bataljon. Men det halp icke.

SASKATCHEWAN.

Förlovade. Mr. Viktor Johansson och miss Gerda Johnston, båda från Herrastrad, Uddevalla, Sverige, samt Mr. Julius Johnston och miss Heddi Hull, båda från Frändefors, Dalsland, Sverige. Miss och Mr. Johnston äro syster och bröder till Nath. Johnston, Bröddvärd, Sask.

Perivial. — För någon tid sedan besökt logen "Hoppets Ankar" af I. O. G. T. i Perivial att göra en liten insamling till uppmaningar för en sjuk medlem, broder P. A. Linn i Brodsvik. Broder Linn, som en längre tid varit sjuk och sökt läkare både här och i U. S., afled emellertid innan insamlingen var fullbordad, och fick logen i stället följa honom till grafven, hvarest Ordens enkla men betydelsefulla begravningsceremoni utfördes. Sex af logens medlemmar bär kistan till grafvens insamlingen fört sattes emellertid, och logen beslutade att öfvervaka den sörjande familjen och på bästa sätt söka uppmuntra den. Lördagen den 18 mars samlades där för ett stort antal vänner och ordens sysskon hos Linn. Kaffe kokades och på bordet uppräddes allbehanda läckerheter. Sedan äts och dracks tillä alla vore mätta och glada. Då kaffedrickningen var öfverstökad, tog Br. Gust Proberg till orda och omtalade af hvad orsak vi samlats och att vi genom en liten gåva ville visa, att vi vore vänner, ja sysskon. Äfven i sörrens stund David Öfvervikens har till Mrs. P. A. Linn en penningsgåva af \$47.25, för hvilket Mrs. Linn hjärtligt tackade. Som insamlingen var föransställd af logen "Hoppets Ankar", önskar logen härmed framföra ett hjärtligt tack till alla som deltagit däri. Dagen efter Br. Linn dök kom ännu ett sorgebud. Br. Olof Olson, en af logens chartermedlemmar och logens första sekreterare, hade aflidit i sitt hem i Perivial. Logens medlemmar samlades på begravningsdagen vid sorgehuset och följde sorgegård till fots till grafven, hvarest äfven då Ordens begravningsceremoni utfördes. Bland de blomstergädder, som be- teckte historien, märktes en racker krans på hvarest från sysskonen

ONTARIO.

Mord- och självmordförbrik. En pianobarbetare i Toronto vid namn Joseph Lebor försökte förtidn dag begå mord på sin hustru och därefter taga sitt eget lif. Ingen blief emellertid svårare skadad, än att hopp finnes om deras tillfrisknande.

Myttak eldsvåda. Eld utbröt i tisdags f. v. i Renfrew Companys byggnad i Renfrew, hvilken på en kort stund lades i aska. En explosion hordes strax efter eldens utbrott. Detta var den andra större eldsvådan på platsen på en vecka, om hvares uppkomst man intet vet.

Struntade i borgen. Cyril Palmer, som på uppmaning af polismyndigheterna i Battleford, arresterats i Ottawa för bedrägeri men sedan blifvit försatt på fri fot mot \$375 borgen, infann sig icke vid rättegången i måndags. Hans borgen anses därmed försvunnen. Brottet skulle ha begåtts i Lloydminster, Sask.

Rudrycksföreläsning kommer ingentanna. Delegerat för rudrycksföreläsningen i Ontario hölls i tisdags f. v. en tre timmars konferens med provinsernas regering. De uttalade den åsikten, att det vore bättre att inrätta föreläsningssystem för öl och vin än att inrätta förbud. Premiärminister Hearst svarade emellertid, att det var hans afsikt att förbjuda rudrycker under krigstid och därefter låta folket afordra fräsk.

Fick icke skilsmässa. Major Hamilton Gault, som tjänstgjort vid fronten i prinsen Patricia armé, hade som bekant sökt skilsmässa från sin hustru och mot henne framlagt en del påståenden. Senatkomiteén fattade emellertid i onsdags enhälligt beslut att icke bevilja skilsmässan Mrs. Gault, som icke vill skiljas, afvisade beständigt alla de anklagelser, hennes man framlagt mot henne. Major Gault hade gjort sig besvär att återvända till Kanada för att utverka skilsmässan.

QUEBEC.

Ogonblickligen dödad. Harry Quinn blief härnäst dagen öfverkörd och dödad af ett lokomotiv vid Point Lewis, då han höll på att skotta snö.

Koloniseringsplan. C. P. R. annär i vår inrätta ett tusen farmar i Västra Kanada för återvända soldater. Dessa skola på låta välförda af övertagda dessa farmar och där bereda sig framtida hem.

Mördad soldat. Korpral Paschal Rousseau vid 69de bataljonen i Montreal blief i förtidn dag öfverkörd på en öppen gata. Polakerna sköt honom i halsen med en pennknif så svårt, att han inom kort förklarades dödad. Dogt begick efter en kortare orolig växtling.

NOVA SCOTIA.

Nedbrunnen immigrationsbygd. Den gamla immigrationsbyggnaden i Halifax nedbrann i tisdags f. v. till grunda. Byggnaden beogagnades för Röda korsets räkning, och förvarades i den var till ett värde af \$200,000. Mrs. Casey, som förestod upplaget, omkom förtidn.

JOHN ERICSSON.

Washington. Vårt born är nu att in om några få år i någon af Washingtons vackra parker få se förelagd dragen af den störste svensk-amerikanen, och på goda grunder är sedan i måndags det hoppet bygd.

Kongressman Fitzgerald hade tillgång så ordnat, att den svensk-amerikanska delegationen och de i motet inför kongresskommittén tillträdande i på måndagen skulle mottagas i audienten af president Wilson. Från kapitollet ställdes därpå värdet till Hevita huset, då delegationen några minuter innan kl. 1 anlände. På slaget ett kom ljudskapet, och presidenten väntade i sitt mottagningsrum, och i samlat trupp förestod och svarade medlem för landets högste exekutive chef, som skakade hand med alla i den tur de befärdade förbi honom. Presidenten skakade hand med, betydligt yngre än porträtten angifva, och intet märktes i hans yngre, som tydde på, att stats ledorderna äro honom för tunga.

En rekberg var nu liksom hela tiden för ett senare sällskapets talman, och då presentationen och handskakningen vore undanstökade och hufvudet bildats, i hvarest midt presidenten stod, hälsade han presidenten med följande anförande: "Herr President! Denna delegation representerar hundratusentals lojala amerikanska medborgare af svensk börd och härstamning af ett möte inför kongresskommittén bibliotekskommitté med afseende på beviljandet af ett snarast ett hund tusen dollars för upprättandet af ett monument, värdigt minnet af kapten John Ericsson, Monitors uppfinnare. Vi skulle ha känt, att vår resa till Washington hade varit misslyckad, om vi hade förnekats tillfallet att inför Eder, Herr President, få betyga vår lojalitet och beundran för det skickliga sätt, på hvilket Ni handhatt de svåra problem, som i dag möta nationen. Vi stå i sympati med Eder försök att skydda de amerikanska medborgarnas utmed den mexikanska gränsen. Vår börd står till Gud, att han måtte gifva Er kraft och råd, så att under Eder ledning vårt ålskad land måtte passera krigets fasor och sättas i tillfälle att genom sitt inflyttande leda de krig förande nationerna tillbaka till fred och rättvisa."

Presidentens svar.

Efter ett ögonblicks paus efter det i dämpad ton framförda anförandet, som till sitt innehåll var utmärkt, svarade presidenten i följande ordalag (vi återgifva presidentens svar på engelska, på det att det ord för ord skall kunna bevaras på det språk, som det framfördes): "This is a particularly courteous and gracious thing for you to do — to come to see me and bring me this cheering message of approval and support. I can assure you that nothing is nearer my heart than keeping this country out of war and doing anything that the United States can do to show its preference for peace and for justice, and for the things that make it impossible that nations should fight one another — real understandings and friendships and fair dealings."

You may rest assured that I cheer you very much that you should come and utter this word of encouragement."

Därefter bugade sig de uppvaktade, presidenten svarade förbindligt leende, och audiensen var slut. Landets exekutive chef hade givit svensk-amerikanerna förtroende.

I Hotel Willard Cabinet-Room hade vid työtiden på måndagsförmiddagen lunch anordnats af delegationsmedlemmar med öfverste C. W. Church, John Ericsson gamla vän, som hederagsst. Kongressman Fitzgerald och senator O'Gorman, som också vore inhämdade hederagsst. Heltvett emellertid af kongressbestyr hindrades att närvara. Vid lunchen tjänstgjorde Mr. Eckberg som ceremonimästare, och han pointerade, att han under dagen mottagit försäkningar i den riktningen, att han sade sig tro, att det om tre år skulle blifva en anledning att samla i Washington, men då vid John Ericsson-monumentets attikande. Ett så mycket intryck hade den världiga representationen gjort på vederberande kongresskommittén (Applaudi). Officiell talare vid lunchen var direktör Charles S. Peterson från Chicago, som talade för öfverste Church samt i öfrigt om den betydelse som svensk-amerikanska samfundet af förvarande slag måste ha för vårt folk i Amerika. Talet var väl genomtänkt och framfört på välkljudande engelska, och öfverste Church svar var likaledes briljant. Öfriga talare, som af ceremonimästaren kallades, voro dr. S. G. Youngert, Hartford, kongressmannen Loback och Olney, dr. Karl G. Fredin, Worcester, och advokaten Charles A. Ogren, New York. Genom alla talare gick en ton af seberjubbade tillfredsställelse med tanken på den insats, som tidlång under dagen gjorts. Äfven framträdde tackansket till Mr. S. Adolf Eckberg och de öfriga tjänstemännen inom American Scandinavian Alliance för det absolut förtärliga sätt, på hvilket de varit verkamma.

Efter lunchen skedd upptröt och enhvar för till sist, somliga stannade kvar i förbundshufvudstaden öfver natten, men de flästa reste till New York, och under resan till ökadets dagens angämnade erfarenhet. Innan dess hade emellertid delegationen uppdragit åt Herr Eckberg och Bohman att äfven i framtiden leda arbetet.

KRIGSKRÖNIKAN.

utträdas i Storbritannien. — Stora trupptransporter i Bulgarien rapporterade från Rumänien. — Sjutten franska aeroplan har nedsläppt bomber öfver Conflans och Metz och anställt betydligt skada i synnerhet på järnvägsanläggningarna. — De österrikisk-ungerska förlostrarna i kriget lara uppgå till 4,100,000 procent af de sårade, hvilka kas antal uppgår till 2,500,000. Lära dock vara i stånd att återvända till fronten.

Måndagen den 20 mars.

Ryssarna ha börjat en stor offensiv mot tyskarna på östfronten. Enligt rapport från Berlin, gjordes de anfäll börderna äro honom för tunga. En rekberg var nu liksom hela tiden för ett senare sällskapets talman, och då presentationen och handskakningen vore undanstökade och hufvudet bildats, i hvarest midt presidenten stod, hälsade han presidenten med följande anförande:

"Herr President! Denna delegation representerar hundratusentals lojala amerikanska medborgare af svensk börd och härstamning af ett möte inför kongresskommittén bibliotekskommitté med afseende på beviljandet af ett snarast ett hund tusen dollars för upprättandet af ett monument, värdigt minnet af kapten John Ericsson, Monitors uppfinnare. Vi skulle ha känt, att vår resa till Washington hade varit misslyckad, om vi hade förnekats tillfallet att inför Eder, Herr President, få betyga vår lojalitet och beundran för det skickliga sätt, på hvilket Ni handhatt de svåra problem, som i dag möta nationen. Vi stå i sympati med Eder försök att skydda de amerikanska medborgarnas utmed den mexikanska gränsen. Vår börd står till Gud, att han måtte gifva Er kraft och råd, så att under Eder ledning vårt ålskad land måtte passera krigets fasor och sättas i tillfälle att genom sitt inflyttande leda de krig förande nationerna tillbaka till fred och rättvisa."

Tisdagen den 21 mars.

Sir Sam Hughes, Canadas krigsminister, anlände i går kväll till London, England, där han rönte ett stort artadt mottagande. Underrättelsen om att Sir Sam var i England kom som en öfverraskning i Ottawa, där man trodde, att han rest till Florida för att bevaka Tyskarnas gjorda åter i går ett kraftigt anfäll, denna gång på Avrocart och Malancourt, väster om Meuse. En ny division utförde detta anfäll. Tyskarna hade en del framgångar.

Meddelanden från och de skandinaviska länderna.

Per telegraf. Från Stockholm meddelades i Onsdags att svenska sändebudet i Berlin fått order att hos tyska regeringen protesteras mot minlagningen inom territorialgränsen vid svenska kusten.

I torsdags a. d. inträffade åter en olycka vid det tyska handelsstämman för Falsterbo ref. då den svenska ägarinnan "Martha" där stötte på en mina och sjönk innanför territorialgränsen. Besättningens räddades.

Ett telegram från Stockholm i tisdags a. d. säger att regeringen på grund af den senaste olycksolyckshöjelsen beslutat utan vidare bortskaffa det tyska minfältet utanför Falsterbo. Tyska underskötter detta beslut under förklaring att Tyskland afsikt med minorna är att hindra alla samförståll mellan östern och Nordjeu.

Ett telegram från Köpenhamn i onsdags återger en uppgift i "Skånska Aftonbladet", att tyskarne denna vecka alla lägga ett nytt minfält öder om Öresund af fruktan för att en engelska flotta skall försöka forcera sundet och komma in på östern. Den planerade minlagningen skulle på räkna det, hindra samförståll mellan Skåne och danska kusten.

Underrättelserna från Stockholm i måndags f. v. tyda på, att det återigen brutit ut krig i Fords fredskonferens och uppstått en kris, som haft till följd att flera af de amerikanska medlemmarna i går, onsdag, rest hem med namnen "Bergensfjord". Bland dem befinner sig generalsekreteraren Louis P. Lochner, jämte Frederick D. Holt, en mycket intim vän till Ford. Det återstår nu ej många amerikanska i konferensen och de skandinaviska delegaterna ha öfverstritt kontroll öfver denna ministerns förklarande i Stockholm har blifvit föremål för skarp kritik emedan han antog medlemskap i konferensen. Han har händligt andra arbeten. Honoraret för hans tjänstgöring som föreläsare påges uppgå till 1,900 kr. i månaden. Och det tycker man vara för mycket för en socialist, som därtill har andra inkomster.

En delegation från Fordska permanenta fredskonferensen i Stockholm gafs i lördags a. d. tillfälle att inför danska utrikesministerns främliga styfvelsamt med sädga konferens. Delegationen hade fört nekats att röpa detta inför de i Köpenhamn sammanträddande ministrarna från Sverige, Norge och Danmark.

Malmö, d. 12 mars. — Regeringen ämnar framlägga förslag i riksdagen om att begränsade kontrakt rörande export eller import af handelsvaror äro oålagliga, om de ej godkännts af regeringen, för så vitt kontrakten fräga äro afslödda att tjåna någon utländsk markts speciella inträssa. Öfverträdande på nämnda bestämmelse straffas med böter eller fängelse.

Stockholm, d. 9 mars. — Förenta Staternas minister till Sverige, Mr. Ira Nelson Morris, nämnes som amerikansk-ambassadörens i Konstantinopel, Mr. Henry Morgenthau, eventuelle efterträdare, i den händelse denne drager sig tillbaka.

Göteborg, d. 8 mars. — Regeringens guldförord uppfifves ha ökat enormt sedan krigets utbrott och riksbanken har i anledning häraf delgifvit rätt att till vidare suspendera allt köp af utländsk guld. Som ett bevis på det enorma guldförordet angifves, att det ta ökad sedan 1914 med 1,327,000 pund sterling, eller från 5,740,000 till 7,067,000 p. s.

Med anledning af konferensen i Köpenhamn, som i förligande sagdt väckt icke så litet uppmärksamhet rundtom i Europa, yttrar Edvin Björkman, Chicago Daily News' representant i Stockholm, i ett telegram af den 13: "Allt som är gånadt att föra Sverige, Norge och Danmark närmare tillsammans bör hälas med glädje. Det tillhör den logiska riktningen af dessa länders utveckling. Det förefaller som endast en tidsfråga, när en klar och djupgående förståelse mellan dessa tre rikens uppstå, men denna förståelse bör dock snarare vara af social och ekonomisk än politisk us."

VAR GOD MOT ER TRADGÅRD. — SA MCKENZIES FRÖN.

Advertisement for McKenzie's seeds. Title: "Ett paket med frön". Text: "McKENZIES Valda Frön. är en mycket liten sak — Dock innehåller det mycket som är förtjänstbringande. Tänk bara på de många arter af valda grönsaker och blommar, som kunna erhållas från McKenzie's frön. FRÖN. Bonor — betor — selleri — kål — morot — majs — gurka — salad — lök — örter — räddissor — tomater — luktarter och alla andra blomsterfrön. Var säker på, att de äro McKenzie's, som säljas af alla progressiva köpmän öfver hela västern. FRAGA EDER HANDLARE IDAG. A. E. McKenzie Co. LIMITED. Brandon, Man. Calgary, Alta. FRAGA EDER LOKAL HANDLARE — PÅ LAGER ÖFVERALLT."

Advertisement for Dr. J. Boulanget's medical services. Title: "DR. J. BOULANGER". Text: "Post Graduate från Paris och London sjukhus. F. d. Kirurg Mänslicordia. Maternity, Montreal. Genito-Urinary Diseases, Laboratorium. Kontor och bostad. 10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta. Nasta dörr till Yale Hotel. Telefon 1032."

Advertisement for N. Rosenberg Co. Title: "N. ROSENBERG CO.". Text: "DR. T. W. DEACIMAN, M.D. Specialized Medical Services. Privata och nervösa sjukdomar. Förorsakade af ungdoms-färdskaper, onaturliga vanor, med alla deras förtärliga följder, såsom förläppning, förlust af lifskraft, opasslighet för aftarslivet, njur- och blås sjukdomar, svag rygg o. s. v., behandlas snabbt, omorsorgfullt, billigt och i djupaste hemlighet med säkra och pålitliga mediciner. 'LIFVETS HEMLIGHETER' en af oss utgifven bok på 45 sidor, omfattande lifvets hemligheter, skilskapskap, många sällsamt sjukdomar, deras följder o. s. v., den borde läsas af hvarje ung man. Sändes tillfriskningsmedel till hvar och en som på ett postkort eller i brev ber oss om adress till HUSBENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A."

Advertisement for Ritningar för Farmbyggnader. Title: "Ritningar för Farmbyggnader". Text: "Med upgifter om material och instruktioner om bygget. 1. Lador för alla ändamål. 2. Måjeri lador. 3. Ladugårdar. 4. Stall för hästar. 5. Fårestall. 6. Svinhus och rökhus. 7. Hönshus. 8. Redskapsskjul och spannmålsbod. 9. Silos och potatiskällare. 10. Farmhus. Inga utgifter och besvär ha späddes för att göra dessa broschyrer av verkligt värde för farmaren. Byggnadsritningarna, de fullt moderna upplifningarna om behandlingen af kreatur, hästar, får, svin och höns och andra farmännen i broschyrerna, hafva uppgjorts af College of Agriculture af Saskatchewan universitet och äro särskilt afslädda för prärieförhållanden. Upplysning om det lämpligaste trä, som skall användas, och huru man skall räkna ut kostnaden för material, innan man bygger, lämnas af Forest Service of British Columbia. Andamålet red dessa broschyrer är att hjälpa farmarens att använda material, som växer och tillverkas i Kanada. Genom att visa präriefarmarna, huru man skall använda västerns timmer på det bästa sättet, göres uppförandet af farmbyggnader lättare och billigare. Marknaden för timmer från British Columbia kommer att utvidgas genom god betjäning och tillfredsställelse från konsumentens sida. Det är på den stora timmerindustrien, som British Columbia välmåga hufvudsakligen beror. Det är hvar och en plikt att hjälpa till med uppbyggandet af västern genom att köpa hemprodukter. Hvilken som helst af dessa broschyrer som ni är inträffad af sändes fritt på begäran hos Chief Forester, Victoria, B. C. Fullständiga referensuppgifter sändas äfven till timmerhandlare på begäran. BRITISH COLUMBIA HAR SKOG FÖR ALLA ÄNDAMÅL."

En dubbelgångare.

Av Sigge Strömberg

När Karl Oskar Johansson fyllt 21 år blef han en förtid morgonstund kallad till Klara gamla folkskola...

Broders avskedade gick Karl Oskar djupt till sinnes. Inte så mycket af den anledningen, att brodern därigenom undandragit sig det lagstadgade offret på fosterlandets altare utan snarare därför att Karl Oskar själv inte haft samma idé.

Det kan sälledes med ganska stor säkerhet hänföras till brodersexempelns makt, att Karl, när tiden för inspektionen närmade sig, sög sig med hos sin farbröder i Småland.

Under en kort, vaka långtade rullningsmajorer efter Johansson och låt fördenkskall två poliskonstaplar hvarannan morgon kl. 4 väcka hans äldriga moder och låta henne förklara, att sonens adress var obekant...

Så gick ett år. Ett lugnt och fridfullt år, under hvilket ingen frågade så litet efter Johansson som rullningsmajorer, men när det böyo blef inryckningstid och polisheskon befrjade Johansson moder från beväran, var den efterfrågade åter i säkerhet i Smålandssockarna.

Men idet ville att Smålandsresan denna gång skulle åstadkomma en revolution i Johanssons själ. På en gård inte långt från farbröders bodde nämligen en afskedad fängelsekar och svärsmann med underlöjtnants grad, och denne fick Johansson från beborigt afstånd skåda en löjtnant i full skrud på födelagsdag...

Från det ogenombrott var Johanssons själstrid skilt. Hittills hade militärlifvet i hans föreställning varit uppöpligt förbundet med påskning och sölneta handvägar, men nu sag han plötsligt en annan sida af det Guldstransarna, den ensida stjärnan på axelkåfarna och svarstotet på bröstet. Och allt detta fanns inom räckhåll, afven för en enkel vaxling sedan som han.

I flera månader efter återkomsten till Stockholm stod plén och värkte i om hans panna. Han började stryka kring gadeskåsermannas rida vägar för att få se en skymt af det gamla officer, och på paradedagar, när epiteterna voro på brukade han stå upp till slottet för att se furiren med tre silfver på armen stolt föra aflysningen öfver borgvårdarna.

Framset sommarens var hans beslut fattadt. Han skulle ta värfning, och så om några år vara värdeborån, löjtnant och svärsmann. Men då yppade sig ett litet ober. Han hade ju, fastän inknytt, i två år undanhållit sig från värnepikten, och det första som vantade honom, när han inställde sig vid gardet, var alltså hvarken medalj eller de silfver, utan ätta grona i den lille teckelbygnaden i kaserngårdens hörn.

I tre veckor funderade han på om han skulle bita i det sura apfel eller kanske rent af väjda till vederborån, sedan i början kunde räkna på, eftersom han var villig att taga värfning. Så fick han idén. Dagen därpå tog han ett präst-betyg i sin älvfiske broders namn, och samma dag enleverades Johan Alfred Johansson som volontär med fenärigt kontrakt vid Svea lifgarde.

Det hade tagit honom sex månader att besluta sig för att bli militär, men det tog honom inte sex dagar att ångera det. Gardet var ohvyligt stort, påckningen ohvyligt tung, dagarna ohvyligt långa, och korparlarna, som lades af för den enklaste beväring, uppförde sig som fältberrangerent mot volontärerna och sågo till att de blefvo bemötta därefter. Men när Johansson kommit underfund med detta var det för sent.

Förordnings tid varade emellertid inte i evighet. Han fann det snart var med sin fördel förenligt att ligga i och göra sitt bästa. Sina examina klarade han med glans, och som han dessutom var skötsam och duktig, blef han omtyckt af befäl, fick sika beföringrar i laga ordning och stod vid kapitalationstidens utgång som furir och troppechef i trätt till sergent. Hafs i början berfats tjänsten hade därför så småningom förträtt, och fastän han nu visste, att både officers- och svärstjärnan annu voro åtskilliga år afågnas, skref han på nytt Johan Alfred Johanssons namn på ett papper, som skänkte honom åt Svea garde för tre år till.

Året därpå blef han sergent, och när beväringen ryste in, kommanderades han till tredje plutonechef vid ett kompani. En dylik uppjögnelse måste beväringen frisa, och dagen efter utnämningen tog sergent Johansson nattpermission, sammankallade mungärdet och låt en större skiffva gå af stapeln i öskiligt rum på en restaurang.

Strax före fyra kom han hem till sin sammans bostad litet dufven och trött, naturligtvis, men lyckligtvis en vill, ty med klart förutseende hade han förstätt, att uniformen, när frestande det än vore att bära den vid festen, skulle bli lampig dräkt på smattinnarna.

Kort efter Johanssons hemkomst ringde det på dörren, och Johansson gick att öppna. Genom hans hjärna gick en dunkel undran om, hvem det kunde vara, som störde midt i natten, men han hade ännu feststämningen i blodet och misstänkte att det rödde sig om någon ny hyllning.

Utåfifr dörren stod två poliskonstaplar. — Trafas Karl Oskar Johansson? frågade de en barskt.

Karl Oskar Johansson, upprepade sergenten funderadt. Han hade så länge betat Johan Alfred, att han nästan glömt sitt rätta namn. Karl Oskar Johansson! Det är ju jag, det? — Jag trodde nog det! sade konstapeln. Ja, nu blir det till att på rocken och följa med.

Följ med! Johansson fattade inte meningen. — Ja visst! Kom nu bara! Herri har följt sig undan från värnepikten i många år nu, men det står aldrig i längden, se. Tag nu på sig och kom utan att bräka, så att vi slippa anända våld.

I sitt nuvarande tillstånd var Johansson inte stationen värdig. — Jag! sade han hjälplöst. Jag är ju sergent.

Konstaplarna bozo ett hjärtligt loje. — Sergeant! Jo, jag menar det! Kapten, det är hvad herrn är, det synes nog! sade den ene.

Konstapeln skrattade hjälplöst af kvälheten, hvilket hade till följd, att den upprepades två gånger till, hvarefter Johansson med mildt våld ifredes hatt och rock, förlades ut till en drok och omsorgsfullt deponerades i Klara finka. Hvaritän han ett par timmar senare förlas till det lilla huset i hörnet på Svea kaserngård.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

Men när detta sex veckor senare inträffade, var han inte i tillfälle att uppfylla sitt löfte. Karl Oskar Johansson observerades nämligen sent en afton på sin sammans gata af samma poliskonstaplar, som hämtat honom till militärtjänsten, häktades omedelbart och fördes till det bekanta lilla huset. Och sergent Johansson, som såmtidigt hade nattpermission, underlät för andra gången att inställa sig efter permisstionstidens slut.

Denna gång belönades Karl Oskar med åtta dagars sträng arrest och löfte om mera, om han inte höll sig i skinet. När sergent Johansson, tio dagar senare inställde sig på majorsexpeditionen och hoppfullt berättade, att han blifvit öfverfallen af några antimilitarister bland broders väner och för till en tobakslada på Söder, där han som hämnad för Karl Oskars häktning hållits inlåst lika många dagar, som brodern tillbragte i det lilla huset i hörnet af kaserngården, blef han bemött med köld, för att inte säga misstroende.

Nej, min gosse! sade majoren. Forsök inte! Nu känner vi allen! Nu har mera gemensamt med er tyndel till bror än jag trodde. Samningen af det senare påståendet var så öfvervåldigande, att sergent Johansson utan att protestera låt sig ställas inför krigsrätt, anklagad för två resor rymning.

Med äsande till sergentens försändande väl meriterade tjänstgöring blef straffet mildt. En månads fängelse och degradering till vicekorpral.

Under fängelsemånaden hade vicekorpral Johansson god tid att öfverfänka sin behagen, och han fattade ett beslut. Vicekorpralsgraden lockade i honom. Hoppet att bli underlöjtnant i reserven hade försvunnit. Och som vicekorpralen hade nära två år kvar af sin kapitalationstid, men beväringen skulle hemförlovas om några månader, beslöt han att göra sin nya ötre vid gardet som beväring.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men när detta sex veckor senare inträffade, var han inte i tillfälle att uppfylla sitt löfte. Karl Oskar Johansson observerades nämligen sent en afton på sin sammans gata af samma poliskonstaplar, som hämtat honom till militärtjänsten, häktades omedelbart och fördes till det bekanta lilla huset. Och sergent Johansson, som såmtidigt hade nattpermission, underlät för andra gången att inställa sig efter permisstionstidens slut.

Denna gång belönades Karl Oskar med åtta dagars sträng arrest och löfte om mera, om han inte höll sig i skinet. När sergent Johansson, tio dagar senare inställde sig på majorsexpeditionen och hoppfullt berättade, att han blifvit öfverfallen af några antimilitarister bland broders väner och för till en tobakslada på Söder, där han som hämnad för Karl Oskars häktning hållits inlåst lika många dagar, som brodern tillbragte i det lilla huset i hörnet af kaserngården, blef han bemött med köld, för att inte säga misstroende.

Nej, min gosse! sade majoren. Forsök inte! Nu känner vi allen! Nu har mera gemensamt med er tyndel till bror än jag trodde. Samningen af det senare påståendet var så öfvervåldigande, att sergent Johansson utan att protestera låt sig ställas inför krigsrätt, anklagad för två resor rymning.

Med äsande till sergentens försändande väl meriterade tjänstgöring blef straffet mildt. En månads fängelse och degradering till vicekorpral.

Under fängelsemånaden hade vicekorpral Johansson god tid att öfverfänka sin behagen, och han fattade ett beslut. Vicekorpralsgraden lockade i honom. Hoppet att bli underlöjtnant i reserven hade försvunnit. Och som vicekorpralen hade nära två år kvar af sin kapitalationstid, men beväringen skulle hemförlovas om några månader, beslöt han att göra sin nya ötre vid gardet som beväring.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men när detta sex veckor senare inträffade, var han inte i tillfälle att uppfylla sitt löfte. Karl Oskar Johansson observerades nämligen sent en afton på sin sammans gata af samma poliskonstaplar, som hämtat honom till militärtjänsten, häktades omedelbart och fördes till det bekanta lilla huset. Och sergent Johansson, som såmtidigt hade nattpermission, underlät för andra gången att inställa sig efter permisstionstidens slut.

Denna gång belönades Karl Oskar med åtta dagars sträng arrest och löfte om mera, om han inte höll sig i skinet. När sergent Johansson, tio dagar senare inställde sig på majorsexpeditionen och hoppfullt berättade, att han blifvit öfverfallen af några antimilitarister bland broders väner och för till en tobakslada på Söder, där han som hämnad för Karl Oskars häktning hållits inlåst lika många dagar, som brodern tillbragte i det lilla huset i hörnet af kaserngården, blef han bemött med köld, för att inte säga misstroende.

Nej, min gosse! sade majoren. Forsök inte! Nu känner vi allen! Nu har mera gemensamt med er tyndel till bror än jag trodde. Samningen af det senare påståendet var så öfvervåldigande, att sergent Johansson utan att protestera låt sig ställas inför krigsrätt, anklagad för två resor rymning.

Med äsande till sergentens försändande väl meriterade tjänstgöring blef straffet mildt. En månads fängelse och degradering till vicekorpral.

Under fängelsemånaden hade vicekorpral Johansson god tid att öfverfänka sin behagen, och han fattade ett beslut. Vicekorpralsgraden lockade i honom. Hoppet att bli underlöjtnant i reserven hade försvunnit. Och som vicekorpralen hade nära två år kvar af sin kapitalationstid, men beväringen skulle hemförlovas om några månader, beslöt han att göra sin nya ötre vid gardet som beväring.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men vis af skadan och inte särdeles villig att häktas som förnyd vicekorpral och insattas på tre månader, reste han direkt till Köpenhamn, där han afven köpte en emigrantsatt, och styrde kosan till det stora landet i väster för att hjälpa sin bror att toras diskarna.

För en gångs skull var ödet honom bevärd. När beväringens 398 Johansson efter en månads undanhållande frivilligt inställde sig vid gardet, gjorde afbön, lofvade bot och bättring och uppstade, att det varit hans bror, förre sergenten, nuvarande vicekorpralen, som förläst honom att lämna tjänsten, och samma broder för tredje gången gjorde sig skyldig till rymningsbrott, slapp han undan med tio dagars sträng arrest och hemsökelse därefter med ordet att inställa sig vid nästa inryckning.

Men när detta sex veckor senare inträffade, var han inte i tillfälle att uppfylla sitt löfte. Karl Oskar Johansson observerades nämligen sent en afton på sin sammans gata af samma poliskonstaplar, som hämtat honom till militärtjänsten, häktades omedelbart och fördes till det bekanta lilla huset. Och sergent Johansson, som såmtidigt hade nattpermission, underlät för andra gången att inställa sig efter permisstionstidens slut.

Denna gång belönades Karl Oskar med åtta dagars sträng arrest och löfte om mera, om han inte höll sig i skinet. När sergent Johansson, tio dagar senare inställde sig på majorsexpeditionen och hoppfullt berättade, att han blifvit öfverfallen af några antimilitarister bland broders väner och för till en tobakslada på Söder, där han som hämnad för Karl Oskars häktning hållits inlåst lika många dagar, som brodern tillbragte i det lilla huset i hörnet af kaserngården, blef han bemött med köld, för att inte säga misstroende.

Nej, min gosse! sade majoren. Forsök inte! Nu känner vi allen! Nu har mera gemensamt med er tyndel till bror än jag trodde. Samningen af det senare påståendet var så öfvervåldigande, att sergent Johansson utan att protestera låt sig ställas inför krigsrätt, anklagad för två resor rymning.

Med äsande till sergentens försändande väl meriterade tjänstgöring blef straffet mildt. En månads fängelse och degradering till vicekorpral.

Under fängelsemånaden hade vicekorpral Johansson god tid att öfverfänka sin behagen, och han fattade ett beslut. Vicekorpralsgraden lockade i honom. Hoppet att bli underlöjtnant i reserven hade försvunnit. Och som vicekorpralen hade nära två år kvar af sin kapitalationstid, men beväringen skulle hemförlovas om några månader, beslöt han att göra sin nya ötre vid gardet som beväring.

Mauleverergatan (THE MAULEVERER MURDERS) av A. C. FOX-DAVIES

Han kunde sedan under de många handelserna, som upptogs honom under den följande tiden, aldrig komma rätt på det klara med, antingen han hjälptes eller hindrades av sina rycka förbundna. Han kände alltid, att på ett eller annat sätt hans rycksvärkighet tog i bruk på andra för deras ändamål och leke för hans Tydliga lag det i ryska regeringens intresse, att han skulle lyckas i sina efterlysningar; men han mötte många hinder, och han besegrade sig till domstolskålen den följande dag, där rannsakningen med Vivienne Vane skulle börja, utan att ha fått minsta tillflyktsort till bevislig upplysning om hennes förklaring före den dag för tre eller fyra år sedan, då hon tagit London med storm såsom dess vackraste och mest bekräftade och äfven mest extravaganza medlem af deminonden. Polisen hade under tiden arbetat oförturadt efter sina mera vanliga undersökningstyper och leke alldeles utan följ. Men Yardley hade verkat med ett ytterligt mål i sikte, som vida skilde sig från det, hvilket pådröf polisen. Polisen var endast intresserad i upptäckten och bestraffandet af den verkliga brottslingen, som redan hade handlat. Yardleys bekymmer gällde framtiden och Anthony Mauleverers beskyddande genom att man lyckades förklara hemligheten af dess brott.

KLIPTE KAPITLET Miss Vivienne Vane inför förtä.

Domstolen i Old Bailey var, som man kunnat vänta, fullpackad med folk, så att man kunde kvävas. Med fullkomligt lugn, opartiskt och intresserad röst byggde allmänna åklagaren upp bevis på bevis till en fallande dom över miss Vane. Han skref hennes nära förhållande till Herbert Mauleverer, som ägde hennes fotografi försedd med hennes egenhändiga namnteckning, den första länken i beviskedjan, som hade samlat; han försvårade det afriina stycket af ett bref, som den anklagade erkände sig ha skrivit och som tillkännagaf en allvarlig tvistefråga af något slag mellan den mördade och den anklagade — en tvistefråga, som alldeles tydligt jury kunde tänkas själf för utsätta, så att det enligt hans åsikt var onödigt att klada den i ord. Åklagaren framhöll äfven, att han skulle låta som vittne höra Jones, Herbert Mauleverers hysvård, och på samma gång kammartjänaren, för att genom hans vittnesmål, så till fastställt, att miss Vane hade besökt Herbert Mauleverer i dennes bostad, samma eftermiddag som det ägde rum. Jones, Herbert Mauleverers hysvård, skulle, antas åklagaren, höras för att intyga, att miss Vane hade lämnat Herbert Mauleverers bostad klockan half sex. Allmänna åklagaren ville på intet sätt förtygga ett vittnesmål af Jones, som icke blott var familjen Mauleverer, i hvars tjänst han varit många år, tillgifven, utan äfven varit särskildt fäst vid Herbert Mauleverer. Öfverste Mauleverer gaf honom det bästa vittnads ord någon tjänare kunde önska, och churu den förklarings var mycket antaglig, att miss Vane hade återvändt efter det Jones hört henne bli utsläppt af Herbert Mauleverer klockan half sex, kunde det icke råda något tvifvel alls om att hon var närvarande i miss Mauleverers bostad vid en senare timme. Han ämnade taga lika intyga om, att döden kunde ha inträffat först en halftimme eller så omkring. Innan han betänns mördaren. En min af spänd väntan gick öfver den tyska domstolen, då åklagaren förklarade sig äga ett bindande bevismedel; hur uppseendeväckande det än var, hade tilltänknarna icke dragit växel på dess offentliggörande. Åklagaren konstaterade, att den döde funnts sittande vid skrifbordet, och dolt i den lufna mattan under stolen hade upptäckts ett damur. Det var af det vanliga slaget, som bäres hånkänd med från en brosch, var af slätt vull och hade på baksidan bokstafven V i diamanter. Om själva bokstaven icke var tillräckligt vittnesmål, skulle alla tvifvel om rätta ägaren till uret somast underlaga, ty han ämnade som vittne låta höra juveleraren, som sålt uret åt miss Vivienne Vane.

Uret, sade åklagaren, skulle överlämnas åt juryn för undersökning, af hvilken skulle framgå, att man tydligen trampat på det, ty glasset var krossat, beottern hade reporer och var tillplattad. Ja, hela uret var så illa tillplattad, att det måste ha stannat i samma ögonblick utrycken med det samma ögonblick. Visarna voro tillplattade mot urtalen, men de utvisade tiden, då uret hade fallit och blifvit trampat. Den anefna tiden var fem minuter i sju.

För att sammanfattningsaktigt slutade allmänna åklagaren så hade man först och främst miss Vane, ur, som hade stannat på fem minuter före sju. Den döda fanns en kvart öfver sju, och före half åtta hade en likare infunnit sig och skulle nu bäras som vittne för att intyga, att döden hade inträffat för mindre än en halftimme sedan. Det var känt, att miss Vane hade haft en häftigt tvist med Herbert Mauleverer, iigen annan förklarings, som kunnat vara till hennes förmån, hade framhållits, och hennes brottlighet uppteckades sig som en öfvergiftig stulning.

Det var svårt att tänka sig något motiv för mordet, men Mr Dennis Yardley, den allmänt kända privatdetektiven, skulle höras och afgiva ett vittnesmål, hvaraf skulle framgå, att miss Vivienne Vane antagligen var identisk med en viss Vjera Sarcelle. Om denna identitet vore faktisk, skulle motivet bli mindre dunkelt, ty domstolen skulle då få att göra med ett brott, som hade politisk grund och upprinnelse, tillräckliga att erbjuda ett motiv; ty det låg tydligt i mademoiselle Vjera Sarcelles intresse, ett såväl personligt som politiskt intresse, att alla fem bröderna Mauleverer skulle röjas ur vägen. Miss Vivienne Vane stod anklagad endast för mordet på Herbert Mauleverer, men åklagaren ansåg det som en allmänt känd sak, som han icke behöfde vidare uppehålla sig vid, att fyra af öfverste Mauleverers fem söner redan på lika många månader hade gått en våldsam död till mötes, och icke mindre än tre mordförsök hade redan gjorts mot Anthony Mauleverer, den enda kvarlevande sonen. Omständigheterna vid hvarje särskildt fall lämnade föga tvifvel om, att de fyra mördaren utgått från en och samma kontrollerande drifkraft, och churu icke minsta samband kunde spåras mellan miss Vane och något mera af de ifrågakvarande brotten än det, hvarför hon stod anklagad, kunde det icke råda något tvifvel om, att mademoiselle Vjera Sarcelle skördat vinsten af hvarje dödsfall och lika af hvarje. Denna dam representerade och var den förnämsta figuren i en omfattande rörelse, som hade att göra med långt högre intressen af rent personliga karaktär, en rörelse som i hvilket ögonblick som helst kunde ställa upp hvilket antal som helst af till allt bebredda agenter. Såvidt det motiv förelåg, så berodde det på identiteten mellan Vivienne Vane och Vjera Sarcelle, men hvarken detta motiv eller identiteten, om båda visade sig vara ohållbara, kunde undvärja de mycket beståmda och särskilda bevisen för att miss Vivienne Vane haft att göra med mordet på Herbert Mauleverer, för hvilket brott hon nu skulle anklagas.

Det första vittne, som hördes, var polispespektör Parkyn från Scotland Yard. Han omtalade hur han blifvit kallad till Mr Herbert Mauleverers bostad och därpå funnit först fotografien och sedan uret, såsom redan omtalats. Mr Ashley Tempest, försvarsadvokaten, lät vittnet afläggja sitt vittnesmål utan något strängt korsförhör, de frågor han gjorde vore endast för att framlocka mera exakta och precisa uppgifter.

Doktor Henry Atherton utropades därpå och fick aflägga vittnesbened. Han beskref hur han på kallelse hade infunnit sig klockan half åtta och då funnit Herbert Mauleverer död. Ett häftigt knut var löst lagt kring halsen, men döden var en följd af att strupen blifvit afskuren; blod sipprade ännu sakt från såret, då han gjorde sin undersökning, och han beräknade, att döden hade inträffat öfver omkring en halftimme sedan. Snittet i halsen hade gjorts från vänster till höger och var mycket djupare på högra sidan än på den vänstra, så att vittnet måste antaga, att det hade gjorts i någon, som stod bakom Mr Mauleverer, under det han lutade sig öfver skrifbordet. Skrifbordet var öppet, öfver hvilket den döde satt ned böjtd, var genomdrunk af blod, som tydligen hade runnit från såret.

Mr Tempest steg upp för att korsförhöra.

"Ni säger, att snittet gjordes bakifrån. Hvar föranleder er till det uttalandet?"

"Det förhållandet, att det tydliga var gjort från vänster till höger. På vänstra sidan af halsen är det däremot snittet mera än en skräma, men däremot ett djupt sår på högra sidan, där knifven kraftigt dragits genom halsen."

"Jag hemställer till er, om inte miss Mauleverer måste anses ha begått självmord."

"Nej, det skulle jag icke tro, ty såvida han var högerhänt, måste snittet alldeles säkert varit från vänster till höger, liksom nu, men djupast på vänstra sidan. Man har icke mycket styrka, då armen böjes så som den gjorde, då han utsträckt snittet till högra sidan af halsen."

"Men rakknifven var ju hans och fanns alldeles under hans hand, precis där den borde ha fallit från den."

"Det är faktiskt omöjligt, att han själv kunde ha tillfogat sig såret; förresten skulle han väl inte ha hängit taget kring halsen."

"Jag ber om ursäkt, detta är knappast en punkt, i hvilken ni är befogad att afgifva vittnesmål såsom sakkunnig."

Nästa vittne, som hade anställning hos fotograferna Ellis & Walker, uttygade, att han tagit den försvårade fotografien af en dam, som han nu identifierade såsom miss Vane, men som fotografen såg under namnet miss Smith. Vittnet sade sig nu icke ha minsta tvifvel om, att det var en fotografi af miss Vane.

"När tog fotografien?"

"För ett och ett halft år sedan."

"Jag har mig bekant, att den tog professionellt, så att förlagsrätten tillhör er firma."

"Ja, så förhåller det sig."

"Alltså har ni hållit till sålu exemplar därpå, på olika ställen?"

"Ja."

"Hvem som helst kunde köpa dem?"

"Ja visst."

"Hur många ha sålt?"

De illustrerade tidningarna ha gjort förlagsrätten af fotografier med förlagsrätt stort afbräck — vi mötte nu förlagsrättshonorär för reproduktionsrättigheten — men den här särskilda fotografien har varit utomordentligt populär, och vi ha sålt åtskilliga tusen exemplar."

"Alltså bevisar innehavandet af denna dams fotografi på intet sätt något bekantskap med henne?"

"Nej visst icke."

"Det är en fråga, som jag läst underrättas er om, att jag skulle komma att framställa. Har ni någonsin fotografierat någon, som uppfifvit namnet mademoiselle Sarcelle?"

"Ja, en gång för två år sedan."

"Har ni tagit med kopiorna af negativet, som jag bad?"

"Ja."

Kopiorna lämnades åt juryn och allmänna åklagaren.

"Jag förstår icke riktigt, hvarvt ni vill komma, mister Tempest, framkastade domaren."

"Med ert nåds tillåtelse skall allt bli klart om ett ögonblick," svarade försvarsadvokaten.

"Vill ni nu", sade försvarsadvokaten i det han vände sig till vittnet, "vara god och noza undersöka fotografien och sedan betrakta den anklagade."

Försvarsadvokaten gjorde ett uppehåll, medan vittnet efterkom hans begär, och frågade därpå:

"Nå, tror ni, att de två fotografier, som är fotografier af en och samma kvinna?"

"Det vågade jag icke afgöra."

Försvarsadvokaten ansatte vittnet, men lyckades icke aflöcka fotografien något mera, än att de båda ansikten syntes märkvärdigt lika, hvar på vittnet och på det andra.

Nästa vittne var Mr J. H. Durin, skriftefver, och allmänna åklagaren frågade honom:

"Ni har fått en bit af ett bref, hvilken hittades i mister Herbert Mauleverers bostad och som ni hört upp läsas för juryn. Jag har hört, att ni undersökt den. Ni har äfven haft till undersökning det signerade exemplaret af en fotografi af miss Vane med en viss skrift, inskription. Vill ni vara god och säga mig, om enligt ert åsikt de två vore skrifva af samma person?"

Vittnet förklarade utan tvivak, att enligt hans åsikt handstilen i båda var densamma och framhöll därpå likheten mellan de båda och äfven den egenomliga formen på litet v.

Därpå tog åklagaren fram ett bref och bad vittnet undersöka det.

"Hvad är det för bref?" frågade domaren.

Det är ett bref, som lämnats oss af ryska ambassaden och som är skrifvet af mademoiselle Sarcelle."

ROYAL YEAST CAKES MAKE PERFECT BREAD. Bröd, bakadt i hemmet med Royal... EWGILLET COMPANY LIMITED TORONTO, ONT.

FARM och HEM. TROTTHET HOS JORDEN.

När ett och samma växtslag odlas år efter år återkommer med blott korta mellanrum på samma plats, händet ofta, att gröddens därstädes småningom bli allt mindre och mindre och kanske till sist alldeles mislyckas. Man plagar kalla detta, att jorden är trött. Ett sådant förhållande kan man t. ex. ofta iakttaga vid odling af baljväxter, mest främga om kiofver och mindre ofta i fråga om trindsäden. Bland de odlade växterna synas råg och potatis vara nästan oberörda af detta fenomen. Det finnes många exempel på, att potatis kunnat odlas en lång följd af år på samma plats, utan att afkastningen minskats.

Den s. k. "trottheten" hos jorden har man kallat kiofver, art-, bet-, lin-, hafretrotthet o. s. v., allt eftersom det är den ena eller andra växten, som efter för ofta på samma plats återkommande odling ej trivfes.

Orsakerna till "trottheten" äro till en stor del obekanta. I många fall bestå de i trogen i närvaron i jorden af nematoder, skadelsekter eller parasitsvampar — t. ex. vid kiofverrotthet af kiofver eller kiofverrotten — hvilka vid för långvarig odling af ett och samma växtslag får tillfälle att föröka sig i kolossala mängder. Föreliggå sådana parasitiska angrepp, kan jordtrottheten lätt borttagas genom att ett par eller flera år ej låta samma slags gröda återkomma, då parasiterna komma att vantrivas af briet på lämplig föda och så småningom försvinna. Denna omständighet bör alltid tagas i beaktande vid uppdragandet af plan för växtföljden.

Många gånger kan på s. k. "trotta" jorden ej påvisas något angrepp af parasiter. Man får då försöka vid de förklarings. En mycket vanlig sådan är, att i jorden vid för ofta återkommande odling af samma slags växt uppträda ett eller flera växtsjukdomsämnen, hvaraf den odlade växten i fråga har särskildt stort behof. Jorden är då, som man säger "utplundrad".

Det hjälper i detta fall ej, att man får "hvila" från växten i fråga, utan "trottheten" måste härvas genom tillförande af det eller de felände näringsämnen.

En annan förklaring af trotthets fenomenet, hvilken man under senare år allt mera hört omtalas, churu den dock ännu ej är till fullo bevisad, är den, att "trottheten" är beroende på ett slags af växternas åstadkomna förgiftning af jorden, i det att dessa genom rötternas skuld i olika visst ämnen (toxiner), som äro giftiga för samma växt men ej eller blott i ringa grad för en icke närbesläktad. Dessa giften skulle till taga i mängd år från år när samma slags gröda odlas år efter år på samma plats.

I fruktträdgårdar brukar man ibland så igen jorden mellan träden till gräsmattor, ett förfarande, som ej anses vara bra för fruktträdens utveckling och afkastningsförmåga. Detta beror på en sådan "utplundring" af jorden, i det att ogräsrotterna taga af sig stora mängder näringsämnen. Mest känsliga uppgifvas äpple- och plommonträd vara, under det att på ron och körsbär blott i mindre grad röna inflytande häraf.

I det praktiska landbruket har man att genom en ändamålsenlig växtföljd motarbeta en möjligen uppkommande "trotthet" hos jorden.

I de vinodlade trakterna, där s. k. "vintrotthet" ibland uppträ, har man på senare tider med framgång direkt bekämpat denna medelst användning af svavelblomma, som är ett starkt giftigt ämne. Med detta dödas de på vinstockarna i jorden levande parasiterna. På kiofverträd jord har likaledes försökts att inblanda svavelblomma i jorden, men detta förså ringsätt ställer sig gifvetvis för dyrbart i större skala.

England; och det kunde icke råda något tvifvel om, att hon hade varit riktigt uppgiften af revolutionär propaganda långt efter det hon hade undgått den ryska polisens uppmärksamhet. Vittnet sade sig ha sett Vjera Sarcelle vid flera tillfällen, och han trodde af fullt och fast, att hon och miss Vane voro en och samma person.

Därmed hade allmänna åklagaren slutat för tillfället, och efter några inledande anmärkningar lät försvarsadvokaten utropa sitt första vittne, som uppgaf sitt namn såsom Andrew Miller, bankbokhållare i Law Courts filialen af Lloyds Bank. (Forts.)

Man måste skilja på att bringa vatten till kokning och underhålla kokning. Det första resultatet kan man forcera genom starkare värme, det senare icke. Tvårtom bör och man så snart vattnet hunnit koka upp, underhålla kokningen med högst obetydligt värme mot förut. Om man under söppet, skulle man finna, att den soppa, som kokar med jämn värme, är icke så god som den, som kokar i fläng och utsänder hela moln af ångor. I båda fallen erfordras samma tid för att f. t. ex. grönsaker eller kött mogna. Genom denna hastiga kokningen händer det däremot, om man ej är påpasslig, att vattnet förtvifvats; innan man vet ordet af, hvarigenom vattnet blott vidbränd, och hvilket anfälle en åkta man under sådana förhållanden "sätter upp" vid middagbordet, torde vara öfverflödigt att teckna. Den starka kokningen medför, desutom den obageligheten, att den ånga, som händer i så rikt mätt utvecklar en hel del ämnen, som ha inflytande på motens goda smak, förtvifvats.

